

ЛАЩЕНКО Галина Ростиславівна (17. 11. 1911, Київ — 10. 11. 1999, м. Нью-Йорк, США) — письменниця, громадська діячка. Дочка [Ростислава](#), сестра [Олега](#),

онука [Митрофана](#) Лашенків. Доктор славістики (1936). Емігрувала 1920 до Польщі, 1921 — у Чехословаччину. Студіювала філологію в Укр. високому пед. інституті у Празі (поч. 1930-х рр.). Брала уроки літ-ри в Олександра Олеся. Після 2-ї світової війни — у США. Авторка зб. оповідань «Діти» (Краків; Л., 1943); спогадів «Олесь і його син» («Самостійна Україна», 1950, № 6-7), «Ще трохи України: фрагмент зі споминів про Олега Кандибу-Ольжича» (там само, 1952, № 6), «Перша зустріч з Оленою Телігою» («Теліга О. Листи. Спогади», К., 2003); літ. портретів В. Кандиби, А. Лисянської, О. Лятуринської, М. Радиша, О. Теліги й ін. Член жін. організації Укр. Золотий хрест.

Рекомендована література

1. Літописець // Наше життя. 1966, 11 груд.;
2. Мацько В. Білий цвіт на калині. Хм., 2001.

[В. П. Мацько](#)

Бібліографічний опис:

Лашенко Галина Ростиславівна / В. П. Мацько // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53482>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).